

køre videre, men når der så er gået et par år eller tre og staten holder op med at betale, så siger amterne og kommunerne, specielt kommunerne, at ja, nu har staten betalt, nu lader vi i øvrigt så være med at fortsætte? Det handler i meget høj grad om de udsatte grupper, der kommer i den situation, at de får et tilbud, som pludselig er væk, fordi der er den her diskussion mellem amt og kommune.

Vi anbefaler altså en dobbelt strategi: Lidt mere frihed decentralt og så til gengæld skal vi vide herinde, hvad det er, vi giver penge ud til, når det er bloktilskud. Så en stramning dér, men generelt håber vi på en ændring af systemet. Vi ønsker altså, at både Folketingssalen og Finansudvalget bliver meget mere centralt placeret i det her, og at man på et tidspunkt ender der, hvor finansministeren nok har handlemagter, men også på forhånd ved, hvad ønskerne er hos et flertal her i Folketingssalen.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Peter Duetoft nævner, at det er vigtigt, at Folketinget bliver involveret i det store udgiftsområde, som den kommunale sektor udgør. Så vil jeg egentlig godt spørge: Hvordan forestiller hr. Peter Duetoft sig, det skal ske?

Hvis vi nu tager det aller-, allerstørste kommunale udgiftsområde, så er det lønområdet: Er det hr. Peter Duetofts forestilling, at vi i Finansudvalget skal sidde og bestemme de overenskomster og lønstigninger, Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen må indgå? Er det lige pludselig vores ansvar at sikre overenskomsterne? Hvad med de mange love, regler og vedtagelser, Folketinget har afgjort, som normerer udgiftsområderne, fastlægger udgiftsområderne i kommunerne? Er det noget, vi skal sidde og drøfte i Finansudvalget og sige til kommunerne, at det mente Folketinget måske nok ikke helt så stramt, som det havde besluttet det?

Hvad med de aftaler, regeringen har indgået støttet af et flertal i Folketinget, f.eks. Vandmiljøplanen og de store udgifter, den medfører også for kommunerne til rensning af spildevand? Er det noget, vi skal sidde i Finansudvalget og sige, at den aftale underkender vi, og så gå ned i vores respektive folketingsgrupper og tage et slagsmål med dem, der har tiltrådt den på det område eller på andre områder, psykiatri, sygehuse, socialhjælp? Hvad er det for nogle

forestillinger, hr. Peter Duetoft gør sig om, hvad vi skal sidde og bestemme i Finansudvalget?

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg føler det nødvendigt at sige til hr. Peter Duetoft, at det fremstod, som om det var noget, man havde besluttet i Finansudvalget allerede nu, at man skulle lave en toleddet struktur, hvor Finansudvalget skulle være endnu mere magtfuldkomment end i dag og ligefrem have retten til at give en regering mandat til det, den skulle forhandle om.

Jeg må sige, at det ikke er et synspunkt, vi kan støtte, og det er en meget stor historisk fejl at slutte fra, at en regering i mindretal er nødt til at sikre sig et flertal, før den forhandler i EU, og så til, at en regering, som udøver en magt i Danmark, skal operere i Finansudvalget med det, der hedder et mandat.

En regering står til ansvar for det, den forelægger Folketinget og Finansudvalget efter endt forhandling, og der må den da have modet til at sige ja eller nej eller at lade være at blande sig, hvis den mener, det er et for broget billede, der tegner sig. Vi har i Venstre ikke noget ønske om, at Finansudvalget skal tiltage sig en større magt og om en mere synlig demokratisk – eller for lukkede døre demokratisk – proces end det, vi ser i dag.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne over for hr. Thor Pedersen bekræfte, at selvfølgelig har Finansudvalget ikke vedtaget det. Det sagde jeg heller ikke, jeg sagde, det var vores ønske, det skulle være sådan.

Heldigvis er det sådan i det danske folkestyre, at ét parti eller ét medlem kan stille en forespørgsel. Det har alle partier så gjort i dag. Det er heldigvis da også sådan, at i Finansudvalget kan man indkalde til samråd. Det kan jeg f.eks. gøre, og det agter jeg at gøre for at få den diskussion, og så kan partierne jo overveje, om de vil deltage i den eller ej.

Jeg køber slet ikke hr. Thor Pedersens argumentation om, at det her er noget med den udøvende magt. Den forhandling, der er med kommuner og amter, har ikke et suk at gøre med den udøvende magt.

Sandheden er, at når vi i finanslovforhandlingerne prøver at få lagt bare nogle guidelines ind for forhandlingerne her, så siger man: Nej, det skal vi ikke diskutere, og det vil sige, at vi